

ЦИФРОВИЙ СЕМПЛІНГ У КОНТЕКСТІ ДОТРИМАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА НА МУЗИЧНІ ТВОРИ

Валентина Троцька,

завідувач сектору суміжних прав відділу авторського права і суміжних прав НДІ інтелектуальної власності НАПрН України

У статті досліджені питання змісту такого явища, як цифровий семплінг, а також інші аспекти, пов'язані з фрагментарним використанням музичних творів у контексті дотримання авторського права. Проаналізовані проблеми, що виникають на практиці при застосуванні норм законодавства у сфері авторського права та суміжних прав щодо використання уривків музичних творів. Наведені приклади з іноземної судової практики.

Ключові слова: авторське право, музичний твір, фрагмент музичного твору, звук, семпл, цифровий семплінг, семплування

Сучасні цифрові технології дозволяють створювати музичні твори, використовуючи фрагменти інших творів, так званих, семпли. У мережі Інтернет можна знайти чимало повчальних відеороликів, яким чином за допомогою відповідних музичних пристроїв, компонуєчи уривки звуків, створювати власний музичний продукт. Також мережа пропонує доступ до музичних бібліотек, які містять каталоги творів і семплів, використання котрих можливе як на платній, так і на безплатній основі. Семплування стало невід'ємною частиною електронної музики, є поширеним явищем, до якого вдаються у своїй творчій діяльності як відомі виконавці, так й аматори. Використання семплів з чужих музичних композицій не потребує професійних навичок гри на музичних інструментах, а також безпосередньої участі музикантів і звукозаписувальних компаній. Попри це, використання музичних творів як загалом, так і їхніх частин без дозволу авторів (чи інших осіб, які володіють авторським правом), крім випадків вільного використання творів,

є порушенням авторського права, й може визнаватися плагіатом у музиці. Отже питання цифрового семплінгу, породженого сучасними технологіями, є надзвичайно актуальними в контексті застосування норм законодавства у сфері авторського права та суміжних прав.

Тема семплінгу в контексті дотримання авторського права, розглядалася переважно іноземними науковцями (С. Віт, Т. Дарен, М. Дашян, Дж. С. Екхретт, Дж. Бек, Д. Стоппс, Н. Іванов, С. Іванюгін, В. Нагородська, О. Луткова, Л. Терентьева, А. П. Сергеев, Б. Шахназаров та ін.) Серед вітчизняних дослідників до цієї теми зверталися В. Влащенко та О. Смотров. Недостатнє висвітлення теми у вітчизняній доктрині зумовлює необхідність дослідити зміст такого явища, як цифровий семплінг у музиці й умови його правомірного використання.

Як зазначає С. Віт «з огляду на авторське право, семплування звучань, тембрів і фрагментів чужих творів є доволі складною юридичною проблемою» [1]. Складність передусім полягає у відсутності визначення терміна «музичний

твір», як і термінів «семпл», «цифровий семплінг», «семплування» в міжнародному та національному законодавстві, при широкому їх застосуванні в музичній сфері (останні також застосовуються в інших галузях, зокрема маркетингу щодо безкоштовного чи пробного пропонування споживачам зразків товарів з рекламуванням торговельних марок).

Згідно з довідниковою літературою, «музика — мистецтво організації музичних звуків, передовсім у часовому (ритм), звуковисотному, тембральному та інших відношеннях. Музичним звуком може бути практично будь-який звук, який має певні акустичні властивості, що відповідають естетиці відповідної епохи та може бути відтвореним при виконанні музики. Джерелом такого звуку може бути: людський голос, музичні інструменти, електричні генератори тощо» [2]. З наведеного випливає, що музичний твір можливо розглядати в контексті авторського права як поєднання звуків у музиці, що є результатом творчої діяльності людини, вираженим в об'єктивній формі. У доктрині авторського права немає єдиної думки щодо визначення складових елементів музичного твору. В одних джерелах зазначається, що елементами музичного твору є мелодія, гармонія та ритм [3], в інших — лад, ритм, метр, темп, динаміка, тембр, мелодія, гармонія, поліфонія, інструментування [4]. У будь-якому разі, творчий характер і оригінальність музичних творів виникає в результаті поєднання цих елементів за допомогою музичних інструментів і/чи голосу. Основним елементом музичного мистецтва вважається музичний звук [2]. Саме звуки, що комбінуються між собою при створенні мелодії, поєднані гармонією та мають ритм, становлять музичний твір і можуть бути об'єктом використання як семпли при створенні інших творів.

Семпл (англ. *sample*) — відрізок аудіо інформації, вирізаний або записаний з якого-небудь наявного джерела — наприклад, звук акустичного му-

зичного інструменту, звук техногенного чи природного походження, звук, вирізаний з наявної аудіокомпозиції чи відеофільму тощо [5]. Використовують і скорочене визначення цього терміна: «семпл — відносно невеликий оцифрований звуковий фрагмент» [6] чи «записаний цифровим способом звук інструменту» [7]. Відповідно, «цифровий семплінг», «семплування» можливо розглядати як процес створення музичних творів за допомогою електронних пристроїв (семплерів), які дозволяють переводити звуки музичних інструментів чи інші звуки в цифрову форму.

З огляду на те, що при цифровому семплуванні використовуються такі об'єкти авторського права, як музичні твори (їхні фрагменти), виникають питання, що потребують дослідження:

- 1) який фрагмент може вважатися використанням музичного твору;
- 2) який можна вважати дозволеним обсяг такого використання;
- 3) якщо здійснюється використання фрагменту музичного твору, то яким є спосіб використання;
- 4) чи можливе вільне (бездогівірне) використання фрагментів музичного твору.

Правовідносини, пов'язані з фрагментарним використанням твору, регулюються ст. 9 Закону України «Про авторське право і суміжні права» згідно з якою частина твору, що може використовуватися самостійно розглядається як твір і охороняється відповідно до цього Закону. Не вдаючись у цій статті до подробиць розгляду змісту терміна «твір», можливо зазначити, що таким об'єктом є результат творчої діяльності автора (авторів), виражений в об'єктивній формі. Як зазначається в науковій літературі, «елемент, який є невід'ємним від твору та може бути виділений з нього штучно, проте може використовуватися самостійно (наприклад, ... мелодія)» [8] за законом вважатиметься фрагментом твору. Отже, фрагментарним вважатиметься використання уривку чужого музичного твору, якщо

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

він відповідає критеріям творчості, оригінальності, має об'єктивну форму вираження, й до того ж може використовуватися самостійно. Такий уривок підпадає під правову охорону, що надається твору, а тому при його використанні важливо дотримуватися виключних прав авторів (чи інших осіб, які володіють авторським правом). Втім, якщо створюються та поєднуються звуки, що не підпадають під зазначені ознаки фрагментарного використання музичного твору, то в такому випадку не йдеться мова про запозичення уривку. Отже, при цифровому семплінгу не виникає питань щодо дотримання авторського права.

Конкретний обсяг правомірного використання фрагменту музичного твору в міжнародному та національному законодавстві не визначено. Висловлюються різні припущення щодо встановлення певного відсотка, кількості секунд або нот дозволеного використання. Проте жодне з цих припущень не підтверджено в законодавстві. Також звучать пропозиції встановити в законі, наприклад, дозволене (вільно) використання семплів до 15 секунд чи 5 % від оригінального музичного твору [9]. Проте це лише пропозиції. Тож спірні питання можуть вирішуватися в судовому порядку. Наприклад, згідно з рішенням Конституційного суду Німеччини 2-секундний фрагмент барабанної партії групи Kraftwerk з композиції «Metall auf Metall», використаний співачкою С. Сетлур у пісні «Nur mir» (1997 р.), визнано добросовісним використанням (*fair use*) [10]. Суд мотивував своє рішення «свободою творчості» при створенні нового твору з використанням фрагменту чужого твору. Проте є й інші приклади з іноземної судової практики. Так, у справі Bridgeport Music Inc. v. Dimension Films (2005 р.) спір стосувався використання уривку пісні групи Funkadelic's «Get Off Your Ass and Jam» хіп-хоп групою N.W.A. (Niggaz Wit Attitudes) в пісні «100 Miles and Runnin». Уривок

складався з 2 секунд гітарних акордів зі зниженим тембром голосу, повторюваних п'ять разів в пісні, без дозволу компанії Bridgeport Music Inc., якій належали права на пісню групи Funkadelic's [11]. Суд у цій справі дійшов такого висновку: семплінг запису музики є порушенням авторського права, навіть якщо відтворено невеликий за обсягом фрагмент музичного твору. Проте пізніше наведений прецедент не було підтримано в іншій справі VMG Salsoul v. Ciccone (2016 р.) [12]. Згідно із судовим рішенням, відтворення та модифікація в пісні Мадонни «Vogue» 23-секундного семпла з пісні «Love Break» групи Salsoul Orchestra, відповідно до законодавства США підпадає під доктрину малозначного порушення (*the de minimis doctrine*), а тому не передбачає відповідальності.

На відміну від іноземної судової практики, зазначена доктрина не є вирішальною при винесенні судових рішень в Україні. Тож питання дозволеного обсягу використання фрагментів музичних творів у кожному конкретному випадку може бути вирішено в судовому порядку.

Відповідно до ч. 1 ст. 32 Закону України «Про авторське право і суміжні права», авторів та іншої особі, що володіє авторським правом, належить виключне право надавати іншим особам дозвіл на використання твору будь-яким одним або всіма відомими способами на підставі договору. У теорії та практиці авторського права визначення способів використання семплів при створенні музичних творів належить до дискусійних питань. Одні науковці стверджують, що використання семплів може бути здійснено шляхом переробки фрагментів музичних творів, інші це заперечують. Так, Р. Буднік зазначає, що «семплування (*digital sampling*) — запозичення та переробка фрагментів музичних творів (пісень) в нових записах. Суть такої творчості полягає в створенні нових творів за допомогою додання нової

форми відомому змісту чи його фрагментам» [13]. При практичному використанні семплів зазначається, що «з семплами можливо робити все що завгодно. Можливо залишити їх такими, як є, і семплер буде звучати голосами, майже не відрізняючись від голосів інструментів-першоджерел. Можливо піддати семпли модуляції, фільтрації, впливу ефектів і отримати найфантастичніші, неземні звуки» [5].

Протилежну думку висловлює О. Смотров, який вважає, що «при семплуванні не відбувається якої-небудь зміни мелодії, гармонії чи ритму, як це відбувається при обробці музичного твору, як не йдеться й про аранжування, що передбачає перекладення музичного твору для іншого (порівняно з оригіналом) складу виконавців, іншими словами, що вимагає творчої діяльності з визначення загальної концепції звучання, добору конкретних інструментів, творів музичних партій та ін.» [15]. Семплування розглядається дослідником як музичне цитування, тому що як у першому, так і другому випадках використовуються уривки. Водночас зазначається, що при всій схожості з цитуванням, семпл не є цитатою, бо не відповідає умовам цитування, визначеним законодавством.

Можливо погодитися з кожною наведеною позицією дослідників за умови уточнення особливостей практичного використання семплів при створенні музичних творів. Так, можливості цифрових технологій дозволяють переробляти звучання, корегуючи темп, тональність, нарізаючи та накладаючи одні звуки на інші, створювати реверси, доповнювати новими звуками, що приводить до зміни ритму, мелодії використовуваного семплу в новоствореному музичному творі. При цьому, варто пам'ятати, що будь-яке використання, зокрема переробка, вважатиметься правомірним у випадку отримання дозволу автора (чи іншої особи, яка має авторське право). Однак не завжди переробка семплу вважатиметься

творчою, бо застосовуються цифрові технології, при яких творчий характер може бути відсутній.

Водночас у випадку використання семплу популярної пісні не має потреби переробляти фрагмент цієї пісні, тому що метою використання є його впізнаваність в новому музичному творі. У таких випадках можливо стверджувати про використання фрагменту оригінального музичного твору шляхом його відтворення (оцифрування) з метою включення як складової частини до нового музичного твору. Використання може бути здійснено одноразово чи циклічно (зі збереженням мелодії, гармонії, ритму, з імітацією звучання подібно до тих музичних інструментів, які використовуються в оригінальному музичному творі). На особливості використання незмінної форми фрагменту звуків популярного музичного твору акцентує увагу Н. Іванов: «запозичення при семплуванні має яскраво виражений фрагментарний характер, при цьому зазвичай використовується найбільш відомий уривок і повторюється протягом нового твору кілька разів... авторам таких творів немає ніякого сенсу змінювати мелодію, гармонію чи ритмічну фактуру впізнаваного уривка» [3]. Справді, на практиці як семпи часто використовують відомі фрагменти музичних композицій. Наприклад, пісня «Hung Up» співачки Мадонни (написана у співавторстві зі Ст. Прайсом, Б. Андерссоном, Б. Ульвеусом) вважається однією з найпопулярніших пісень в історії музики. Пісня потрапила до Книги рекордів Гіннеса (бо перебувала в пісенному рейтингу 43 країн, продаж сягнув 8,6 млн примірників, зокрема й через iTunes [16]). Не останню роль відіграло вдале включення до пісні фрагменту іншої композиції відомої шведської групи ABBA «Gimme Gimme Gimme (A Man After Midnight)» (автор пісні Б. Андерссон). За використання фрагмента як семплу Мадонна виплатила групі авторську винагороду в розмірі 800 тис. дол. США [17].

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

Рис. 1. ABBA Gimme! Gimme! Gimme!
<https://www.musicnotes.com/sheetmusic/mtd.asp?ppn=MN0070994>

Рис. 2. Мадонна «Hung Up» by Ciorkine
<https://ciorkine.deviantart.com/art/Madonna-Hung-Up-210286854>

Наведений приклад свідчить про практику укладення договорів і виплати винагороди за використання семплів з метою дотримання виключних майнових прав особи, що володіє щодо музичного твору (його частини) авторське право на використання цього об'єкту авторським правом лише нею і на видачу лише цією особою дозволу чи заборону його використання іншим особам у межах строку, встановленого законом.

На практиці часто акцентують увагу на складності отримання відповідного дозволу шляхом укладання договорів з авторами (чи іншими особами, котрі володіють авторським правом). Тож прихильники свободи творчості висловлюють проти правового регулювання правовідносин, пов'язаних з використанням семплів, у межах авторського права. Як аргумент вказують, що «отримання прав передує творчому процесу і тормозить його. Такий масштаб копірайта ніяк не сприяє творчості, а задушує її» [18]. Звісно, складність отримання дозволу на використання фрагментів музичних

творів шляхом укладання договорів з авторами (чи іншими особами, котрі володіють авторським правом), виплати авторської винагороди, з одного боку, визначаються як чинники, що ускладнюють процес створення музичних творів в умовах розвитку цифрових технологій, з другого, — дотримання авторського права на музичні твори має гарантувати підтримку та сприяння творчому розвитку особи. Тож щоби спростити договірні процедури все більш поширеною в світі стає діяльність музичних бібліотек, продакшн-бібліотек, які надають послуги з доступу до каталогів музичних творів (їхніх фрагментів), створених зокрема і для потреб у сфері радіо, телебачення, кіно, мультимедіа, та реклами (наприклад, «Звукобаза», «Sound Stock», «Jamendo», «Incompetech», «Epidemic Sound» та ін.) Примітно, що музичні бібліотеки пропонують каталоги пісень хронометражем від 15 секунд до 5 хвилин. За інформацією, розміщеною на веб-сайтах таких бібліотек, музичні твори створені спеціально авторами для бібліотеки, доступ до яких може надаватися шля-

хом укладання ліцензії на використання музичних творів (їхніх фрагментів) як платно, так і безкоштовно. Отже, укладання ліцензій може значно спростити процедуру пошуку авторів музичних творів (чи інших осіб, які володіють авторським правом), та укладання договорів з ними.

Не зважаючи на зазначену можливість, на практиці з різних причин трапляються бездоговірне використання семплів. Як зазначається в науковій літературі, «з охороною певних частин твору, тобто його фрагментів, питання вирішується, зазвичай правило, досить просто: порушення авторського права має вважатися використання будь-якої частини твору, якщо тільки воно не підпадає під один з випадків вільного використання твору» [8]. Такі випадки визначені в ст. 21–25 Закону України «Про авторське право і суміжні права», згідно з якими дозволяється без укладання договору, без виплати винагороди, проте із зазначенням імені автора та джерела запозичення, використовувати твори чи їхні частини. Спробуємо проаналізувати, чи належить цифровий семплінг до випадків вільного (бездоговірного) використання музичних творів (їхніх частин). Серед переліку випадків визначених у наведеному Законі щодо музичної сфери можливо зазначити такі:

1) цитування, тобто використання цитат (коротких уривків) з опублікованих творів в обсязі, виправданому поставленою метою, якщо воно зумовлено критичним, полемічним, науковим або інформаційним характером твору, до якого цитати включаються (п. 1 ст. 21 Закону). Уривок вважатиметься цитатою, якщо використовується іншою особою у своєму творі з метою зробити зрозумілими власні твердження чи для посилання на погляди іншого автора в автентичному формулюванні. Проте музичні твори з семплами, зазвичай, створюються з іншою метою, що передбачає комерціалізацію використання таких тво-

рів. Отже наведені норми використання уривків музичних творів не можуть розглядатись як вільне використання семплів у формі цитат;

2) публічне виконання музичних творів під час офіційних і релігійних церемоній, а також похоронів в обсязі, виправданому характером таких церемоній (п. 8 ст. 21 Закону). Наведений спосіб використання передбачає публічне виконання вже створених музичних творів, тому не може бути застосований до вільного використання семплів при створенні музичних творів;

3) використання правомірно оприлюднених музичних творів для створення на їх основі іншого твору в жанрі музичної або іншої пародії, попури (пп. 9–1 ст. 21 Закону). На перший погляд цифровий семплінг може підпадати під вільне використання семплів для попури. Згідно з визначенням цього терміна в ст. 1 Закону, попури — це музичний або інший твір, який є творчим добром і розташуванням уривків інших правомірно оприлюднених творів або який імітує творчий стиль інших авторів чи виконавців або інших історичних епох. Наведене визначення терміна є досить загальним, тому потребує більш детального аналізу. Наприклад, відповідно до визначення цього терміна в довідниковій літературі:

• від франц. *«pot-pourri»*, буквально — «їжа з різних гатунків м'яса», «суміш» — музична композиція, що складається з кількох мелодій. Використовують зазвичай популярні та впізнавані мелодії з опер, оперет, кінофільмів, пісень тощо. Мелодії не розвиваються, а чергуються одна за одною [19];

• від франц. *«pot-pourri»* — змішана страва, вся кавсячина — інструментальна п'єса, складена з популярних мотивів якої-небудь опери, оперети, балету, з мелодій певного композитора, з народних пісень, танців, маршів, музичних номерів з кінофільмів тощо. За-

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

звичай мелодії в попури не розвиваються, а сліднують одна за одною; між мелодіями вводяться короткі зв'язки, що відіграють роль модуляції та тематичне перемикання [20].

З наведених визначень випливає, що попури — це музична композиція, що характеризується добром і розташуванням фрагментів інших музичних творів, які чергуються один за одним. Однак при семплуванні здійснюється відтворення (оцифрування) звуків інших музичних творів, їх добір і розташування одноразово чи з циклічним повторенням. Отже, використання фрагментів музичних творів для створення попури не може розглядатись як вільне використання семплів;

- 4) відтворення твору для навчання (ст. 23 Закону). У такому разі дозволяється вільно відтворювати фрагменти (частини) музичних творів з освітньою метою. Якщо здійснюється відтворення (оцифрування) фрагментів музичних творів як ілюстрацій для навчання щодо здійснення таких дій, то таке використання може розглядатись як вільне використання семплів, за умови, що обсяг такого відтворення фрагменту відповідає зазначеній меті, є поодиноким випадком і не має систематичного характеру;
- 5) вільне відтворення творів в особистих цілях або для кола сім'ї (ст. 25 Закону). У такому випадку дозволяється вільно відтворювати (оцифровувати) фрагменти музичних творів. Однак, потрібно зазначити, що музичні твори із семплами, створені для власного використання, проте розміщені, наприклад, у мережі Інтернет, зокрема й у соціальних мережах, де доступ до твору обмежений колом осіб, які не належать до кола сім'ї, не підпадає під вільне використання творів в особистих цілях.

Як бачимо, серед проаналізованих випадків вільного використання фрагментів музичних творів, визначених у

ст. 21–25 Закону України «Про авторське право і суміжні права», застосування їх до цифрового семплінгу є досить обмеженим. Загалом використання семплів вільним (бездоговірним) може бути у випадках особистого використання чи з метою навчання за умови дотримання вимог до такого використання. До наведеного потрібно додати, якщо мова йде про авторське право на твори, то без дозволу автора й без виплати винагороди можуть бути використані фрагменти класичних музичних творів, строк чинності авторського права на які закінчився, що означає — такі твори можуть вільно використовуватися будь-ким.

З огляду на наведене, можливо дійти таких **висновків**.

1. Цифровий семплінг — явище, що тісно пов'язане з використанням об'єктів авторського права, власне музичних творів. Фрагмент такого твору, якщо він відповідає критеріям творчості, оригінальності, має об'єктивну форму вираження та може використовуватись самостійно, підпадає під правову охорону, що передбачає необхідність дотримання авторського права особою, що його використовує.

2. Використання фрагменту музичного твору, який підпадає під правову охорону, крім випадків вільного використання творів, визначених у Законі України «Про авторське право і суміжні права», дозволяється на підставі договору, укладеного з автором (чи іншою особою, яка має авторське право).

3. Для спрощення процедури укладення договорів з авторами (чи іншими особами, які мають авторське право), все більш поширенішою у світі стає діяльність музичних бібліотек, які надають послуги з доступу до музичних творів, фрагменти яких можуть бути використані як семпли для потреб у сфері радіо, телебачення, кіно, мультимедіа, реклами та для інших цілей.

4. Проблемним питанням, що виникає на практиці, є визначення обсягу

використання фрагменту (кількості звуків або нот, тривалості звучання), що не вважатиметься порушенням авторського права. Оскільки відповідний обсяг у законодавстві не визначено, то

при виникненні спірних питань вони можуть бути вирішені в судовому порядку. ♦

Список використаних джерел / List of references:

1. Witt St. *How music got free*. URL: <http://stephenwittbooks.com/books/how-music-got-free-tr/how-music-got-free-hc>.
2. *Музична енциклопедія*. URL: <http://composer.ucoz.ua/publ/theory/12-1-0-8>.
Muzychna entsyklopediia. URL: <http://composer.ucoz.ua/publ/theory/12-1-0-8>.
3. *Иванов Н. В. Авторские и смежные права в музыке*. URL: <http://scicenter.online/avtorskoe-pravo-scicenter/aranjirovka-obrabotka-kak-proizvodnyie-60043.html>.
Ivanov N. V. Avtorskiye y smezhnie prava v muzike. URL: <http://scicenter.online/avtorskoe-pravo-scicenter/aranjirovka-obrabotka-kak-proizvodnyie-60043.html>.
4. *Рудько Д. В. Музичний твір як об'єкт авторського права: сутність, ознаки, форми*. URL: http://www.kpi.kharkov.ua/archive/MicroCAD/2017/S16/16_124.pdf.
Rudko D. V. Muzychnyi tvir yak ob'iekt avtorskoho prava: sutnist, oznaky, formy. URL: http://www.kpi.kharkov.ua/archive/MicroCAD/2017/S16/16_124.pdf.
5. *Семпл (англ. sample)*. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Семпл>.
6. *Sempl (англ. англ. sample)*. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B5%D0BC%D0%BF%D0%BB>.
7. *Аренгауз Е. Изо-сэмплинг*. URL: <http://www.rusf.ru/ao/2000/izo-sampling.htm>.
Arenhauz E. Yzo-sэmплyнг. URL: <http://www.rusf.ru/ao/2000/izo-sampling.html>.
8. *Гражданское право: учебник/под ред. Сергеева А. П. Том 3. 2-е издание*. М.: Проспект, 2016. С. 817.
9. *Hrazhdanskoe pravo: uchebnyk/pod red. Serheeva A. P. Tom 3. 2-e yzdanye*. М.: Prospekt, 2016. S. 817.
9. *Ehrett. John S. Fair Use and an Attribution-Oriented Approach to Music Sampling*.
10. *Michaels Sean. Kraftwerk win landmark sampling case in German supreme court* URL: <https://www.theguardian.com/music/2012/dec/20/kraftwerk-win-landmark-sampling-case>.
11. *Bridgeport Music Inc. v. Dimension Films*. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Bridgeport_Music,_Inc._v._Dimension_Films.
12. *VMG Salsoul, LLC v. Ciccone, No. 13-57104 (9th Cir. 2016)*. URL: <https://law.justia.com/cases/federal/appellate-courts/ca9/13-57104/13-57104-2016-06-02.html>.
13. *Будник Р. Контент в киберпространстве // «ИС. Авторское право и смежные права», № 4, 2008*.
Vudnyk R. Kontent v kyberprostranstve // «IS. Avtorskoe pravo y smezhnye prava», № 4, 2008.
14. *Смотров О. Правовой режим сэмплов или о цитировании в музыке*.

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

- URL: <http://blog.liga.net/user/smotrov/article/5049.aspx>.
Smotrov O. Pravovoi rezhym semplov yly o tsytyrovanyu v muzike.
 URL: <http://blog.liga.net/user/smotrov/article/5049.aspx>.
 15. Семплирование по закону. URL: <http://rmmedia.ru/threads/52297>.
Semplyrovanye po zakonu. URL: <http://rmmedia.ru/threads/52297>.
 16. *Клип Madonna — Hung Up.* URL: <http://zort.ru/video/madonna-hung-up/#ixzz4xko8Q54q>.
Klyp Madonna — Hung Up. URL: <http://zort.ru/video/madonna-hung-up/#ixzz4xko8Q54q>.
 17. *Madonna — Hung Up* URL: <https://www.cosmo.ru/stars/krupnim-planom/madonna-hung-up>.
 18. *Даррен Тодд. Цифровое пиратство. Как пиратство меняет бизнес, общество и культуру.* URL: <https://staff.wikireading.ru/2296>.
Darren Todd. Tsyfrovoe pyratstvo. Kak pyratstvo meniaet byznes, obshchestvoy kulturu. URL: <https://staff.wikireading.ru/2296>.
 19. *Українська радянська енциклопедія: у 12 томах / за ред. М. Бажана. 2-ге вид. К.: Головна редакція УРЕ, 1974–1985.*
Ukrainska radianska entsyklopediia: u 12 tomakh / za red. M. Bazhana. 2-he vyd. K.: Holovna redaktsiia URE, 1974–1985.
 20. *Vseslova* URL: <http://vseslova.com.ua/word/%D0%9F%D0%BE%D0%BF%D1%83%D1%80%D1%96-83812u>.

Надішла до редакції 08.12.2017 р.

Троцька В. Цифровой семплинг в контексте соблюдения авторского права на музыкальные произведения. В статье исследованы вопросы содержания такого явления, как цифровой сэмплинг, а также другие аспекты, связанные с фрагментарным использованием музыкальных произведений в контексте соблюдения авторского права. Проанализированы проблемы, возникающие на практике применения норм законодательства в сфере авторского права и смежных прав при использовании отрывков музыкальных произведений. Приведены примеры из иностранной судебной практики.

Ключевые слова: авторское право, музыкальное произведение, фрагмент музыкального произведения, звук, семпл, цифровой семплинг, семплирование

Trotska V. Digital sampling in the context of the compliance of copyright of the musical works. The author in the article explores the content of such a phenomenon as digital sampling.

The author contemplates the following issues in the article:

- 1) which fragment can be considered using the musical work;
- 2) which volume of such use is not considered as the infringement of copyright;
- 3) how to use the fragment of the musical work;
- 4) is it possible to use free (uncontracted) fragments of the musical work.

The usage of each of whole and parts of the musical works, without the permission of the authors (or other persons who have copyright), except cases of free use of works, is an infringement of copyright, including that can be recognized as a plagiarism in music.

The use of the fragment of musical work of another author is considered to be fragmentary, if the fragment is a creative, original, has objective form of expression, and can be used independently.

В. Троцька

АВТОРСЬКЕ ПРАВО

Digital technologies allow you to reproduce the sound: a correction of the tempo, «slicing» and imposing one sound on others, creating reverses, adding of a new sounds, which lead to a change of rhythm, melodies of sample in a new musical work.

In case of using a fragment of a popular song, there is no need to reproduce the fragment of this song, since the purpose of the use is its recognition in the new musical work.

The use of a fragment of the musical work is allowed on the basis of an agreement, concluded with the author (or other person who has the copyright). The fragment of the musical work can be used after obtaining the licenses, concluded with music libraries, production libraries, which greatly simplifies the procedure of concluding agreements with many of authors of musical works.

There is the uncontracted use of samples in practice you can often find.

Free use of samples (uncontracted) can be in cases, for example, of personal use or study, in the case of compliance with requirements of the copyright to such use. Fragments of classical music can be used without the author's permission and without payment of remuneration.

The author in the article analyses the problems of application of the legislation in the field of copyright and related rights when using fragments of musical works, gives examples of foreign judicial practices.

At the end of the article the author draws conclusions.

Key words: copyright, musical work, fragment of musical work, sound, sample, digital sampling, sampling

ВИЙШЛА ДРУКОМ

**Осипова Ю. В. Правова охорона об'єктів права інтелектуальної власності, створених у вищих навчальних закладах України: монографія / НДІ інтелектуальної власності НАПрНУ. — К. : НВП Інтерсервіс, 2017. — 274 с.
ISBN 978-617-696-691-3**

Монографія є комплексним дослідженням правовідносин інтелектуальної власності, що складаються у ВНЗ України на етапі створення об'єктів права інтелектуальної власності. У роботі, зокрема, досліджено природу та характер діяльності ВНЗ, педагогічних, науково-педагогічних працівників і осіб, які навчаються у ВНЗ, щодо наявності в останній інтелектуальної, творчої складової. Встановлено коло об'єктів права інтелектуальної власності, що можуть бути створені у ВНЗ України, та надано їх правову характеристику. Встановлено коло суб'єктів права інтелектуальної власності на зазначену категорію об'єктів права інтелектуальної власності, визначено особливості змісту права інтелектуальної власності на них.

Розрахована на науковців, студентів та аспірантів юридичного напрямку, юристів-практиків, спеціалістів сфери вищої освіти, інтелектуальної власності, а також на широкий читацький загал.